

MİLLETLERARASI TERÖRİZM

İsmet GİRİTLİ (*)

I

Paris'te 1945 ten beri yani 35 yıldır yayınlanan "Rus Düşüncesi" adlı Haftalık Rusça Gazetenin 4 Haziran 1981 tarihli sayısında yer alan bir "Makale haber" de milletler arası terörizm ile Sovyet Güvenlik Teşkilâtı olan KGB aracılığı ile Milletlerarası Terörizmin emrine her yıl en az 100.000 dolar verdikleri iddia edilmektedir. Makaleye göre son zamanlarda Milletler arası Terörizmin yoğunluk kazanmasının birinci nedeni KGB nin hür dünyanın dikkatini mümkün olduğu kadar fazla Polonya olaylarından ve Afganistan'daki savaş tan başka noktalara çekmek, bir diğer neden ise Afganistan'da gerilla savaşı yapan vatanperverlere silah yardımı yapılmasını tehdit ve santaj yolu ile önlemektir. Nitekim, ABD Dışişleri Bakanı olan ve NATO Komutanı iken bir suikasta maruz kalan General Haig'in Milletlerarası Terörizm'in yayılmasından Sovyetler Birliğini bir süre önce ve açık bir şekilde suçladığını biliyoruz.

Aynı makalede KGB'nin bugün doğrudan doğruya veya dolaylı olarak en az 63 ülkede 400 den fazla terörist örgütünü yönettiği belirtilmekte ve bu terörizm dünyanın çeşitli kıtalarında yer alan Sosyalist Ülkeleri itina ile gözetirken bütün gayretlerin hür dünyaya mensup ülkelerin rejimlerinin istikrarını bozmak noktasında toplandığı ifade edilmektedir.

Yine aynı makale KGB'nin Milletlerarası Terörizm'in başlıca iki üssü olarak Latin Amerika'ya karşı Küba'yı, Batı Avrupa'ya karşı

(*) Prof. Dr. İsmet Giritli, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyesidir.

ise Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Başkanı Dr. Habbaş'ın işbirliği ile Libya'yı kullandığını ileri sürmekte.. Moskova'da geleceğin teröristlerini yetistirmek için Lenin ve Maurice Thorez Enstitüleri ile KGB Generali Yerzin Yönetimindeki Patricia Lumumba Üniversitesinin kullanıldığını yazmaktadır. Aynı makalede Corlos adlı ünlü teröristin bu Üniversitede öğrenim gördüğü ve bugün Libya'da terörizm eğitimi yaptığı anlatılmaktadır.

Sovyetler Birliğinde askeri eğitimi teröristlere sağlayan merkezlerin Tula Taşkent, Odesa ve Simferopol şehirlerinin yakınında kurulduğu ayrıca buna benzer terörist eğitim merkezlerinin Çekoslovakya, Doğu Almanya, Macaristan ve Bulgaristan topraklarında faaliyet gösterdiği vurgulanmaktadır.

Diğer taraftan, Filistin Kurtuluş Örgütü ile Sovyetler Birliği arasında Dostluk ve İşbirliği andlaşmasının imzasından sonra Arab olmayan teröristler yetiştiren 9 Eğitim merkezinin yönetiminin Yaser Arafat'a tevdi edildiği ve bu merkezlerden 4 ünün Libya'da, ikisinin Suriye'de birinin Irakta ikisinin de Güney Almanların, İrlandalıların Japonların, İtalyanların ve Güney Amerikalıların öğrenim ve eğitim gördüğü anlatılmaktadır.

Aynı makalede İtalya'daki Kızıl Tugaya Sovyet Silâhlarının Filistin Kurtuluş Örgütü aracılığı ile sağlandığı İrlanda Tedhiş Örgütü olan ve 11 yılda 2.000 den fazla cinayet işleyen IRA'nın silahlarının Çekoslovakya'dan terörist eğitiminin ise Orta Doğu'dan sağlandığı bildirilmektedir.

Yine aynı makale haberde, Papa'ya suikast yapan Mehmet Ali Ağca'nın silahını Bulgaristan'dan sağladığı ve KGB ile işbirlikçilerinin kendi amaçlarında çeşitli ideolojilere sahip teröristleri kullanabildikleri anlatılmaktadır.

Bu münasebetle makalede 1980 Yılı sonunda Batı Almanya'nın Neo' Nazi Terörist Örgütlerinden birinin lideri olan Karl Hoffman'ın Filistin Kurtuluş Örgütü temsilcileri ile görüştüğü ve örgütünün üyelerini Filistin Terörist Kamplarında stajdan geçirmek için mutabakata ulaştığı hatırlatılmaktadır.

Yukarıdaki iddiaların doğruluk derecesini ne bilmek ne de tahkik etmek bizim için mümkün değildir. Ne var ki, genellikle Sovyet-

ler Birliği ile ilgili ilginç haberler ve makaleler yayımlayan ve iyi bir milletlerarası istihbarata dayandığı izlenimini veren bir gazetede çıkan ve memleketimizi de ilgilendirebilecek bu yazıyı Türk kamu oyunun bilgisine sunmayı faydalı bir görev biliyoruz.

II

Son yıllarda, başta Türkiyemiz olmak üzere, çeşitli ülkelerde yoğunlaşan terörizm olaylarının Sovyetler Birliği tarafından organize edildiği ve desteklendiği iddiası giderek yaygınlık kazanmaktadır.

Andrei Sakharov'un 1980 yazında Sovyet KGB Örgütü ile Uluslararası Terörist gruplar arasındaki ilişkiler konusunda Batı Dünyasını uyardığını, ABD Dışışleri Bakanı General Haig'in yaptığı ilk basın toplantısında bu iddiayı dile getirdiğini, 17 Şubat 1981 tarihli Washington Post gazetesindeki yazılarında Michael Ledeen ile Arnaud De Borchgrave'in uluslararası terörizmin Sovyetlerce desteklendiğine ilişkin bir çok inandırıcı kanıtlar verdiklerini görüyoruz.

Nihayet aynı konu, bir Amerikalı kadın gazeteci olan Claire Sterling'in yazdığı ve Fransa'da yayınladığı "Le Reseau de la Terreur — Terörün Ağı" adlı kitapta ele alınmakta ve işlenmektedir.

Çeşitli kaynaklar teyit ediyor

Sovyetler Birliğinin Resmi Haber Ajansı olan TASS'ın bu kitabın güya General Haig in emri üzerine yazdırıldığı iddiası üzerine, Fransızların ünlü haftalık dergisi "L'express" kitap yazarı Claire Sterling ile yaptığı görüşmeyi 5 Mayıs 1981 tarihli sayısında yayınlamış bulunuyor.

Kadın gazeteci Claire Sterling'in bu mülakatta söylediklerini şöyle özetlemek mümkündür: "Sovyetlerin milletlerarası terörizmi desteklediği iddiası sadece bu kitap ve General Haig tarafından atılmış değildir. Aynı iddianın, bir Sol Kanat Sosyalisti olan İtalyan Cumhurbaşkanı Sandro Pertini tarafından da —İtalya ve Türkiye'deki terörist olaylara atıfta bulunularak daha önceleri ortaya atıldığını biliyoruz.

Bu iddianın açık seçik ispatı kolay olmamakla birlikte, Sovyetler Birliğinin ulusal terörist gruplarını özellikle son on yılda desteklediği,

eğittiği ve silahla donattığı iddiaları çeşitli kaynaklar tarafından teyid edilmektedir.” “Prima Linea” adlı İtalyan Terörist Örgütünün kurucularından Fabrizio Giai “Sovyetlerin rızası olmasa idi, Filistinliler bize hiç bir zaman Kalaçnikov tüfeği ve Strela füzelerini veremezlerdi” demiştir.

Kısaca Sovyetler Birliği, 1960’lardan beri yeni bir strateji uygulayarak ve Küba Filistinliler gibi kendi uydularını kullanarak, terörist örgütlere silah eğitim ve sığınma sağlamakta ve bu suretle bir “Milletlerarası Terörist Ağı” örerek, Batı Dünyasına mensup ülkelerin demokratik rejimlerini evvela istikrarsızlığa sonra da tahribe sürüklemektedir.

1970’lerin başından beri Georges Habbache ve Naef Hawatmeh adlı Aşırı Komünist Liderler Filistin’i ve diğer ülkeleri bir “Vietnam” haline getirerek Marksist-Leninist İhtilali kolaylaştırmak istemişlerdir. Bu liderlerin Marksist-Leninist yönü Sovyetlerin Afganistanı işgalinin bunlar tarafından takbih edilmesine engeldir. Diğer taraftan Sovyetler Birliğinin Güney Yemen’de adeta bir “Askeri sömürge” oluşturduğu ve burada Filistinlilerin yanında Almanların, İrlandalıların, İspanyolların ve diğer milletlere mensup bir çok gencin terörizm eğitimi gördükleri, daha sonra da bunların Türkiye’den İrlandaya kadar uzayan kemer içinde terörist eylemler sergiledikleri haber verilmektedir.

Terörizm olayları ile hütün dünya ilgilenmeli

Başlıca amaç, Demokratik ülkeleri ve rejimlerini adeta alaya almak ve bunların güçsüzlüğünü göstererek, Batıyı zayıflatmaktır. Havana’da 1961’de başlayan gerilla eğitimi 1966’da KGB mensubu Albay Kotçergin yönetimi altında yoğunluk kazanmış ve 1968 Öğrenci Hareketlerindeki aktivistler bu iş için istihdam edilmeye girişilmiştir.

Suriye, Lübnan, Güney Yemen, Cezayir ve Libya gibi ülkelerde yeni Filistin Kamplarının kurulması ile “Çok Milletli Terörizm” yeni boyutlar kazanmaya başlamıştır. Son yıllarda KGB ile İspanyol terörist Örgütü ETA arasında ilişkiler ortaya çıkarıldığı gibi, 1971’de Batıya iltica eden Sovyet ajanı Victon Sakharov, KGB’nin 1960’lardan itibaren Türkiye’deki teröristleri nasıl istihdam ettiklerini ve

sahte döküman ve haberlerle Türk-Amerikan ilişkilerini bozmakta kullandıkları takdikleri ayrıntıları ile anlatmıştır.

Diğer taraftan, İtalyan Sol Terörizminin babası sayılan Feltrinellinin 1964-68 arasında çeşitli stajlar gördüğü ve bu eğitimin KGB'nin Karlovy Vary'deki bir kamptada kendisine verildiği, 1968'de ABD'ye iltica eden Çekoslovakyalı general Sejna'nın aralarında Fertnielli de bulunmak üzere, dört Kızıa Tugay kurucusunun bu eğitimden geçtiklerini gösteren listeyi aBtı makamlarına verdiği hatırlanmaktadır.

Claire Sterling'in kanaati şudur: Herhangi bir memlekette vuku bulan terörizm olaylarına bütün Batı'nın ilgi göstermesi ve kuşku duyması lâzımdır. "Tahran'daki Amerikalı Rehineler Sorunu" nasıl ki tüm özgür dünyanın bir sorunu telakki edilmişse, özgürlükçü rejimleri yıkmaya ve bunlar yerine Marksist-Leninist diktatörlükler oluşturmaya yönelik terörist faaliyetler de tüm Batı'nın çaba ve desteği ile bastırılmalıdır.

III

ABD Senatosu Adalet Alt Komisyonunda "Güvenlik ve Terörizm" konusunda 26 Haziran 1981'de izahat veren ünlü İngiliz gazetecisi Robert Moss'un, "Terörizm: Moskova'nın ve Taşeronlarının Rolü" başlığı altında ve önemli açıklamalarla bilgiler ihtiva eden bir beyanda bulunduğunu öğreniyoruz.

"Türkiye'deki terör ve teröristleri kimler destekliyor?" sorusuna da bazı cevaplar oluşturabilecek olan bu beyanlardan anladığımıza göre Papa'yı öldürmeye teşebbüs eden terörist Mehmet Ali Ağca'nın, soruşturma yapan İtalyan polisine önemli ve dikkate değer açıklamalarda bulunduğu anlaşılmaktadır.

Yeraltı ihtilalcilerini Sovyetler destekliyor

Gazeteci Mr. Moss'un iddiasına göre; Mehmet Ali Ağca, suikast girişiminde bulunmadan önce, bir kaç hafta süre ile, Doğu Avrupa'da ve özellikle Bugaristan'da bulunmuş ve hatta Papa'ya karşı kullandığı tabancayı ve İtalya'ya seyahat etmek için gerekli sahte pasaportu Bulgaristan'ın Başkenti Sofya'da elde etmiştir.

Aynı iddiaya göre, Bulgaristan'daki ikameti esnasında Mehmet Ali Ağca, diğer Türk teröristleri ile de sürekli temaslarda bulunmuş ve gerek silah, gerekse sahte evrakları onlardan sağlamıştır.

Bulgaristan'ın Marksist-Leninist bir Totaliter Polis Devleti olduğu hatırlanır ve yabancı ziyaretçilerin bu ülkede gizli polis tarafından yakından gözlemlendikleri hatırlanırsa, özellikle Türk ve Batı basınında "Aşırı Sağcı Fanatik" olarak tanımlanan Mehmet Ali Ağca'nın Bulgaristan'a girmesine, orada bir kaç hafta geçirmesine ve diğer aşırı Türk unsurları ile görüşmesine neden ve nasıl göz yumulduğu sorusu, yine Mr. Moss'a göre, önem kazanmaktadır.

Ünlü "The Economist" Dergisinin Dış Politika Yazarı olan Robert Moss'un görüşüne göre, Ağca'nın Sofya'yı ziyareti Bulgaristan'ın Türkiye'de ve Orta Doğu'daki terörist hareketlerle ilişkili olduğu iddiası açısından da değerlendirilmelidir.

Nitekim Batı Avrupa basınında yer alan yayınlara göre, bugün memleketimizde tutuklu bulunan bir Dev-Sol temsilcisinin faaliyetleyen Bulgar Gizli Polis Örgütüne mensup olan ve fakat Bulgaristan'ın İstanbul'daki Başkonsolosluğunda "Kültür Ataşesi" görevinde bulunan Rusi Barov ile sıkı temaslara sürdüğü itirafında bulunduğu iddia edilmektedir.

Aynı sanığın ifadesine göre, Sovyetler Birliği, Bulgar Gizli Servisi ve Filistin Kurtuluş Örgütü gibi aracılar eli ile veya doğrudan doğruya, Türkiye'nin yeraltı ihtilâlcilerini kuvvetle desteklemekte, Türkiye'deki aşırı solcu teröristlere sağlanan silahlar bakımından ortaya çıkan Bulgaristan'ın rolü bu iddiayı teyid etmektedir.

Robert Moss'a göre, bütün bunlara rağmen, bazı yorumcuların Sovyetlerin milletlerarası terörizmdeki rolü konusunda hâlâ bazı şüpheler izhar etmelerinin ise çeşitli nedenleri vardır. Birinci neden; Sovyetlerin bazı terörist örgütleri destekler ve onlara açıktan açığa yardım derken, "Terörist Örgüt" deyimini yerine "Kurtuluş Hareketleri" deyimini kullanmasıdır. Nitekim, 1981 başlarında toplanan Sovyetler Birliği Komünist Partisi 26. Kongresinde bu tür "Kurtuluş Hareketleri" ile ilgili her türlü destek ve dayanışmanın teyid edildiğini hep hatırlıyoruz.

Terörizmi destekleyen Hükümetler açıklanmalı

Diğer neden; Sovyetlerin bu çeşit destekte doğrudan doğruya hareket etmek üzere bir takım "Aracı" lar kullanmasıdır. Nitekim Av-

rupa ve Orta Doğu'da terörizm konusunda Moskova'nın en önemli taşeronlarının Doğu Avrupa uyduları, Küba, Suriye, Libya, Güney Yemen ve Filistin Kurtuluş Örgütü oldukları, Bay Moss tarafından iddia edilmektedir.

Üçüncü neden ise, her şeye rağmen, Sovyetlerin barışseverliğine ve Detente'in faydasına inanan bazı hayalperestlerin hâlâ hüsnükuruntu içinde yüzerek, terörizmin Sovyetlerin hegemonyacı stratejisi içindeki yerini anlamamalarından kaynaklanmaktadır.

Oysa son zamanlarda Batıya kaçan bir Sovyet gizli ajanının açıklamalarına göre, daha 1954 yılında Sovyet Askerî İstihbarat Teşkilatı olan GRU, lüzumunda Orta Doğu'dan Batı'ya giden tüm petrolün hareketini engelleyen bir plan hazırlamış ve bu plan Polit Büro tarafından onaylanmıştır.

Diğer taraftan Çekoslovakya gizli servisinin eski Başkan Yardımcısı olan Ladislav Bittman yaptığı açıklamalarda Sovyet Bloku'nun Batı Almanya'daki demokratik rejimi itibardan düşürmek için, bu ülkedeki aşırı sağcı Neo Nazileri nasıl desteklediklerini belirtmiş ve "Kızıl Terör" ile "Kara Terör" arasındaki kutsal ittifakı ortaya koymuştur.

Bu ve diğer konularda bir çok ilginç örnekler veren Robert Moss'a göre, milletlerarası terörizm ile etkin mücadele edilmek isteniyorsa, bunu destekleyen hükümetler, dünya kamuoyuna teker teker açıklanmalı ve zor duruma düşürülmelidir.

IV

1 Eylül 1981'de iktidara geçişinin 12. yıldönümünü kutlayan Libya Lideri Albay Muammer Kaddafi, ABD'nin 6. Filosuna ait uçaklara Libya savaş uçaklarının saldırması ve Türkiye dahil, ABD'nin Akdeniz'deki müttefiklerine ait üslere saldırıda bulunabileceği tehdidi dolayısıyla, geride bıraktığımız gün ve haftalarda, Türk ve dünya kamuoylarını oldukça işgal etmiştir.

1969'da henüz 27 yaşındayken, Devlet Başkanı olan ve bugün de sadece 39 yaşında bulunan Kaddafi, milyarlarca ulaşan Petro-Dolarların da verdiği güçle ancak "Delikanlılık" ile açıklanabilecek birçok milletlerarası "Macera" da ismini duyurmuştur.

Gerçekten Kaddafi'nin bugün sayısı 45'e ulaşan ve Filistin Kurtuluş Örgütünden İrlanda Cumhuriyetçi Ordusuna, Etiyopya'daki Müslüman asilerden Chicago'daki Zenci Müslümanlara kadar değişen çeşitli "Ulusal Kurtuluş Hareketi" ni ve İhtilalcileri desteklediği haber verilmekte ve 3 milyon nüfuslu Libya'ya ait askerî birliklerin Afrika ülkesi Çad'ı kısmen işgal ettiği, Nijer, Sudan ve Afrika'nın Kuzey ve Merkezi diğer bazı devletlerini ise, işgal ile tehdit ettiği bilinmektedir.

Diğer taraftan Başkan Kaddafi'nin her biri "*Fiyasko*" ile sonuçlanmış birçok girişimde de bulunduğu ve bunların, Fransız uçağının 1976'da Entebbe'ye kaçırılması, Orta Afrika Cumhuriyeti Başkanı Jean-Bedel Bokassa'ya Müslümanlığı kabul etmesi için, 12 milyon dolar vermesine rağmen, Bokassa'nın İmparator sıfatı ile bir Katolik Kilisesinde taç giymesi, İdi Amin'i tekrar Uganda'nın başına getirmek için, 4.000 kişilik orduyu Uganda'ya yollaması ve fakat Tanzanya'nın karşı koyması karşısında bundan vazgeçmesi ve nihayet Mısır, Sudan, Tunus ve Suriye ile kurulacağı ilan edilen siyasal birleşmelerden hiç birinin gerçekleşmemesi gibi, olaylardan oluştuğu hatırlatılmaktadır. ABD'nin ve özellikle Başkan Ronald Reagan'ın Kaddafi'yi karşısına almasının başlıca nedeni, Kaddafi'nin Sovyetler'in desteklediği milletlerarası terörizmde aktif rol oynadığına inanmasıdır. Ayrıca Libya'daki Kaddafi rejimine muhalif olan Libyalıların Roma, Londra, Atina ve ABD'nin çeşitli şehirlerinde öldürülmeleri ABD'nin tepkisini davet etmiş ve Reagan yönetimi Washington'daki Libya diplomatlarını sınır dışı etmiştir.

1954'te Mısır'da Başbakan olan Nasır'ın Arap Milliyetçiliği ile ilgili ateşli nutuklarını dinleyerek, yetişen ve daha 14 yaşındayken Arap Birliği ile ilgili olarak Kahire Radyosundan dinlediği ateşli konuşmalarla "Devrim" den söz etmeye başlayan Kaddafi'nin "*Büyük hayal*" inin hem kendi ülkesini modernleştirmek, hem de hiç olmazsa, Kuzey Afrika'daki Müslüman Ulus ve Kabileleri kendi etrafında toplamak olduğuna şüphe yoktur.

Nitekim Nijer, Mali ve Sudan Başkanları, Kaddafi'nin kendilerini devirmeyi tasarladığını söylemekte Libya, Fas'a karşı Polisario Gerillalarını desteklemekte ve en az, 6 diğer Afrika ülkesi Kaddafi ile diplomatik ilişkilerini kesmiş bulunmaktadır.

Kaddafi'nin "*Devrimci*" emellerinin Afrika Kıtasını aştığı ve dünyanın birçok ülkesine mensup gerillaların Libya kamplarında eğitim gördükleri haber verilmektedir.

Kaddafi'nin genellikle "*Batı aleyhtarı*" olan hareketleri desteklediği ve örneğin İslamla hiçbir ilgisi olmayan *Malta Katolik Kilisesi* ile *Yunan Ortodoks Kilisesini* sırf ABD'nin Akdeniz'deki 6. Filosuna karşı çıkması için finanse ettiği iddia edilmektedir.

Libya'nın son yıllarda Sovyetlerden aldığı silahların bedeli, 13 milyar doları aşmakta ve aralarında T-72 tankları ve MIG-25 savaş uçakları da bulunan bu Sovyet askeri malzemesinin Libya Ordusunun kullanabileceğinin en az iki katı olduğu belirtilmekte ve bu malzemenin bir gün denizden veya havadan Libya'ya indirilecek Sovyet Birlikleri tarafından da kullanılabileceğine dair kuşkular dile getirilmektedir.

Albay Muammer Kaddafi hakkında teslim edilmesi gereken en olumlu nitelik, petrolden sağladığı milyonların büyük bir kısmını da ülkenin modernleşmesine sarfetmesidir. Bunun neticesinde 1969'dan bu yana Libya'da 200.000 yeni ev inşa edilmiş, 40 milyon ağaç dikilerek, yıllık ortalama ücret, 1700 dolardan 10.000 dolara çıkmıştır. Tarafsız gözlemciler, Libya'daki vatandaşın ihtiyaçlarının bütün diğer Arap Ülkelerine nazaran daha seviyeli ve bol şekilde karşılandığını beyan etmekte ve ülkede yeni limanlar, hastaneler ve okullarla ilgili geniş inşaat projeleri süratle gerçekleştirilmektedir.

"*Arap Milliyetçiliği*" ideolojisini bu amaca ulaşma fırsatını yaşamı boyunca elde edememiş bulunan Abdülnasır'dan alan Kaddafi'nin ülkesini modernleştirme hamlesini sempati ile izliyor ve fakat ülkesini kesintisiz şekilde modernleştirmek isteyen bir liderin, iç ve dış barışa olan ihtiyacını da çok önemseydiğimiz için, bu konuda millî Mücadele ve Modernleşme Hareketimizin büyük lideri olan Atatürk'ün "*Yurtta Sulh, Cihanda Sulh*" ilkesinden Sayın Kaddafi'nin yararlanmasının faydasına inanıyoruz.

V

İtalya'da 2 Ağustos 1980 günü Bolonya'nın tren istasyonunda patlayan ve an az 77 kişinin ölümü ile 200'e yakın kişinin yaralanmasına yol açan bomba İtalya'da aşırı sol'un yürüttüğü "*Kızıl Terö-*

rizm" ile aşırı sağın uyguladığı "Kara Terörizm" in sıra ile ve karşılıklı olarak eylemde bulduklarını düşündürmüştü.

Nitekim bu anlamda olmak üzere İtalya'da bir "Terör Rakkası"ndan bile bahsedilmektedir.

Gerçekten 1970'lerin başında rastgele bombalar atan aşırı sağın 40 kadar kişiyi öldürmesinden sonra son 5 yılda daha iyi organize olan ve geniş destek gören aşırı solcu keskin atıcılarının, aralarında çok ünlü kimseler de bulunan 150 kadar kişiyi öldürdüğünü biliyoruz.

İtalya'da aşırı solun "Kızıl Terörizm"ine karşı etkin tedbirlerin alınmasından ve "polis gücü" nün yeniden düzenlenmesinden sonra, aşırı sol terörizminin gerilediğini görmek mümkündür.

İşte Bolonya Tren İstasyonuna yerleştirilen ve İtalyan Hükümetinin açıklamasına göre aşırı sağcılara ait bulunan bu bombanın patlaması ile bu defa tekrar "kara terörizm" in devreye girdiği, yani İtalya'daki "Terör Rakkası" nın soldan sağa geçtiği söylenebilir.

Bolonya Faciası"nın yarattığı olaylay iki şey düşündürmektedir. Birinci husus, İtalya'daki aşırı sağın aşırı soldan daha az ve daha kötü organize olduğudur. Zira İtalya'nın en hareketli bir istasyonunun kalabalık bekleme salonuna çanta içinde bir bomba bırakmak hiç de bir marifet değildir. Oysa "Kızıl Tugaylar" örneğinin Aldo Moro'nun 1978 de kaçırılmasında ve öldürülmesinde çok daha organize ve mahir davranmışlardır.

İkinci husus, Bolonya'da patlatılan bombanın İtalya'da yaratmak istediği karışıklığı meydana getirememesidir. Olaydan hemen sonra Hristiyan Demokratlar, Komünistler, Sosyalistler ve hatta Neo-Faşistler, İtalyan Demokrasisinin terörizm karşısında birleşmesi gerektiği görüşüne varmış, Hristiyan Demokrat Başbakanı Francesco Cossiga, bombanın patlatılmasının ertesi günü komünistlerin yönetiminde bulunan Bolonya Şehrinde olağanüstü toplantı yapan Bölge Konseyine başkanlık edebilmiştir.

Öyle anlaşılıyor ki, geniş komünist partisinin süratli endüstriyel büyümenin ve Batı Avrupa'nın en büyük şehir gerilla hareketlerinin yıllardan beri sarstığı İtalyan toplumu Demokrasi yönünden Bolonya İstasyonunun tavanından daha dayanıklı bir hale gelmiştir.

Yine de bu çeşit şiddet olaylarının bir takım politik sonuçlarını beklemek doğaldır. Nitekim 1969-74 deki aşırı sağcıların savurdıkları

bombaların, 1976'da az daha Komünist Partiyi İtalya'da iktidara getirdiğini, daha sonraki aşırı sol terörizminin ise İtalyan seçmenini soldan tekrar Merkeze doğru döndürdüğünü hatırlıyoruz.

Bu itibarla Bolonya olayında kendini gösteren aşırı sağ terörizminin İtalya'da komünistler aleyhine seyreden durumu değiştirmesinden ve komünistlere Hristiyan Demokratlar ve sosyalistlerle birlikte bir "Ulusal Birlik" Hükümetinde yer almak talebini ileri sürmek fırsatını vermesinden korkulmuştu. Zira böyle bir koalisyonun Muhalefet cephesinde boşluk yaratacağı ve bu boşluğu ise terörizmin dolduracağından çekinilmiştir.

Uzun süre durdurulamayan terörizmin ise eninde sonunda ülkenin Demokratik dokusunu zedeleyeceği muhakkaktır. Nitekim İtalya'daki Aşırı Sağın amacı, Aşırı Solun şiddetli tepkisini davet etmek ve merkezi otoritenin yıkılması anında bir otoriter rejim kurmaktır. İtalya'daki Aşırı Sol ise böyle bir durumda İtalya'da isyan çıkacağına ümidi içindedir. Türkiye'deki aşırı sol ise benzer bir durumda Sovyetler'i yardıma çağırmayı ümit eder görünmüştür.

Kısaca, eğer Demokratik toplumlar, özgürlüklerini korumak istiyorlarsa, şiddet olaylarını genel öfke havası içinde sadece kınamaktan vazgeçmeli ve hem "Kızıl Terörizm", hem de "Kara Terörizm"ine karşı çağımızın gerektirdiği tüm önlemleri almalıdırlar.

VI

Devlet Başkanımız, Sayın Evren'in "12 Eylül yıldönümünde yaptığı konuşmada, vurguladığı çok önemli hususlardan birisi de; "Türkiye'de yıllarca faaliyet gösteren anarşi ve terörün dıştan yöneltilip, desteklendiği ve uluslararası terörizmin bir parçasını oluşturduğu" gerçeğidir.

Bu gerçeği, dünyada ilk defa ve güçlü bir şekilde dile getirenlerden Claire Sterling adındaki bir Amerikan kadın gazetecisi, üç yıla yakın bir süre ile, terörizmi incelemiş ve kaleme aldığı "Terör Ağları" adlı kitabında böyle bir ağın Havana ile Filistin arasında kurulduğunu ve bunun başlıca işleticisi ve istifadecisinin ise, Sovyetler Birliği olduğunu iddia etmiştir.

Başta ABD olmak üzere, Batı Avrupa'da ve dünyanın çeşitli ülkelerinde tam metin veya özetler halinde yayımlanan bu kitabın,

eğer henüz Türkçe'ye çevrilip, yayınlanmamışsa, memleketimizde de bir an önce yayınlanarak, konunun tümü ile Türk kamuoyunun bilgisine sunulmasının çok faydalı olacağına inanıyoruz.

Bu kitaptan öğrendiğimize göre, asıl adı Ilitch Ramirez Sanchez olan ve "Carlos" olarak bilinen ünlü Venezuellalı terörist, Moskova paralelindeki Komünist Partinin 15 yaşından itibaren üyesi olmuş, yakınlarına "Marksizm daima benim dinimi, imanımı oluşturuyor, evimizde hükmediyor velilerimin kanlarında akıyordu" diye övünmüştür. 1966'da Londra'ya gider Carlos, bir müddet Küba'da kalmış Havana yakınlarında şehir gerillası, taktiklerini öğrenerek KGB mensubu Sovyet Albayı Viktor Simenov'un yönetimi altındaki kampta, eğitim gördükten sonra, Moskova'nın ünlü Patrice-Lumumba Üniversitesi'nde ders okumuş, daha sonra da, Orta-Doğu ile Moskova arasında birkaç defa gidip gelerek eğitimini tamamlamıştır.

Kitabın yazarının iddiasına göre, Sovyetlerin milletlerarası terörizm destek sağladığı ilk tarih 1964 olmuş ve bu durum, 1968'de ABD'ye iltica eden Çekoslovak Generali ve Çek Komünist Partisi Merkez Komitesi Askerî Danışmanı Jan Sejna'nın kaçırdığı belgelerden anlaşılmıştır. Buna rağmen, Sovyetlerin, milletlerarası terörizmdeki rolü dolayısıyla, ilk defa Başkan Ronald Reagan yönetiminin Dışişleri Bakanı olan Aleksander Haig tarafından ancak 1981 yılı başında resmen suçlandığını görüyoruz.

Yazar Claire Sterling "Terör Ağı"nın ilk sıcak ayağının Ocak 1966'da Havana'da toplanan Asya-Afrika ve Latin Amerika'ya mensup 513 delegenin katılması ile atıldığını ve amacın, Amerikan Emperyalizmine karşı, global bir devrimci strateji oluşturmak olduğunu yazmakta, bu toplantıdan birkaç ay sonra KGB mensubu Sovyet Albayı Vadim Kotchergin'in nezareti altında bir eğitim kampının kurulması, terörist çetelerinin buralarda toplandığını vurgulamaktadır.

Yazara göre, Küba'dan sonra dünyanın çeşitli ülkelerindeki "Terörizm çirakları" için ikinci "Cazibe merkezi"ni Lübnan ve diğer bazı Orta-Doğu ülkelerindeki Filistinliler oluşturmakta, üçgenin üçüncü nirengi noktasını ise, Sovyetler Birliği ve onların uydusu olan Çekoslovakya, Macaristan, Bulgaristan, Kuzey Kore ve Güney Yemen gibi ülkeler meydana getirmektedir.

Bu hazırlıkların yapıldığı, 1960'ların sonunda ABD'de ve Fransa'da Gençlik Hareketleri cereyan ediyor, Batı Almanya'yı solcu Rudi

Dutschke kasıp kavururken, Tokyo da Japon Kızıl ordusu, İrlanda'da IRA, İspanya'da da BASK'lar kanlı olaylar ve karışıklıklar sergiliyordu.

Sovyetler Birliği, resmî seviyede bu hareketleri Lenin'i takiben "Çocuk hastalığı" olarak nitelerken, özel olarak bu "Ulusal Kurtuluş Orduları"nın faaliyetlerinden memnun oluyor ve nihayet, 1971'de "Komünist" dergisinde Milletlerarası Komünist İşler Müdürü Boris Ponomarev'in çıkan makalesi, şiddete dayalı "Yeni Sol" un tutarlı bir ideolojisi ve örgütü olmamakla beraber, bu hareketin ihmal edilmesinin anti-emperyalist mücadeleyi zayıflatmak demek olacağını söyleyerek, şiddet hareketlerinden yana çıkıyordu.

"Terör Ağı" yazarı 3.000 kişilik "Tupamaros" adlı şehir gerilla örgütünün Lâtin Amerika'nın en istikrarlı ve tek sosyal adalete dayalı Uruguay Demokrasisini nasıl çökerttiğini anlatmakta ve fakat neticede başta örgütün şefi, Fanatik Marksist Raul Sendic olmak üzere, tüm örgütün güvenlik kuvvetleri tarafından tasfiye edildiğini eklemektedir.

Uruguay'daki olaylardan sonra, terörizmin Latin Amerika'dan Orta-Doğu ve Batı Avrupa'ya kaydığını ve bunun başlıca düzenleyicisi ve sorumlusunun 1968'de sahneye çıkan ve 1970'de Marksist-Leninist çizgi izleyeceğini açıkça söyleyen Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Lideri Georges Habache olduğunu görüyoruz.

Habbache'in "Geopolitik öncelik" listesinde, İran, Türkiye, Japonya ve Alman, İtalyan, İspanyol ve İrlandalı gibi, ülke ve teröristleri geldiğini, kamplarına en çok kaydolanların ise, binlerle gelen İranlılar olduğunu ve Şah Rejimini yıktıktan sonra şimdi yine bu gençlerin İran'da birbirlerini yediklerini öğreniyoruz.

1970'de, Orta-Doğu'da Filistinlilere katılan Carlos Orta Doğu ve Batı Avrupa'daki terörist eylemlerin ve tüm örgütün en parlak beyinlerinden biri olmuştur. George Habache'in çeşitli eğitim kamplarında yetişen ve aralarında Türk gençleri de bulunan genç teröristler, hem ulusal, hem de Filistin davalarında hizmetle yükümlü tutuluyor ve bu suretle bir nevi "Silahlı propaganda" aracı olarak kullanılıyordu. Nitekim Lübnan'da eğitim gören iki Türk teröristin, Mayıs 1971'de İsrail'in İstanbul Başkonsolosunu kaçırap, öldürdüğünü hatırlıyoruz.

Almanya'da, Avrupa'daki Amerikan Kuvvetleri Komutanı General Krojen'in zırhlı arabasına karşı düzenlenen saldırıda Sovyet yapısı, RPG7 tipi bir roketatarın kullandığı ve bunun 1975'de Fransa'nın Orly Havaalanında İsrail Uçağına Filistinliler tarafından kullanılan silahın eşi olduğu bildirilmiştir.

Nihayet Türk Diplomatlarına kancıkça saldıran Ermeni Gizli Ordusu ASALA'nın Doğu Blokunun desteklediği bu terörist örgüt olduğu iddia edilmekte yani ASALA'nın da "Terör Ağı"nın bir parçasını oluşturduğu anlaşılmaktadır.

VII

Eylül 1981 sonunda Paris Başkonsolosluğumuzu basıp bir güvenlik görevlimizi şehit eden ve diplomatımızı ağır yaralayan dört teröristin ASALA mensubu oldukları bilinmektedir. ASALA; "Armenian Secret Army For Liberation Of Armenia - Ermenistanın Kurtuluşu için Gizli Ermeni Ordusu" adlı terörist örgütün baş harflerinden oluşturulan bir isimdir.

ASALA'nın merkezinin birçok milletlerarası terörist örgüt gibi Beyrutta bulunduğu ve mensuplarının Filistin Kurtuluş Örgütü kamplarında eğitim gördükleri bildirilmekte, bu örgütün son altı yıl zarfında vatandaşlarımıza karşı düzenledikleri tecavüzlerin 136 ya ulaştığı, 16 vatandaşımızı öldürdükleri ve Sydney, Züriç ve Los Angeles gibi dünyanın çeşitli kıtalarının çeşitli şehirlerinde diplomatlarımıza ve binalarımıza saldırdıkları haber verilmektedir.

ASALA Teröristlerinin 1975 de büyük elçi İsmail Erez ve şoföründen başlayarak sadece Pariste altı görevlimizi katlettikleri dünya kamuoyunun malumudur. ASALA'nın terörizmine gösterdiği gerekçe; Osmanlı döneminde Anadolu Ermenilerinin katli olayıdır.

1895 ve 1915 yıllarında Anadolu Türkleri ile Anadolu Ermenileri arasında cereyan eden müessif ve karşılıklı kanlı olayların sebepleri tarihçinin objektif tetkiklerine sunulmuştur. Bu karşılıklı katliamın başlıca sorumluluğu bunu önleyemeyen ve devrin "Hasta Adam"ı olan Osmanlı İmparatorluğuna aittir.

Ne var ki bu sorumluluğun hesabını Osmanlı İmparatorluğu yerine kurulan yepyeni bir Devlet olan Türkiye Cumhuriyetinden ve onun diplomatlarından ve masum çocuklarından sormağa kalkışmak Türklüğe karşı girişilmiş bir "soykırımı"ndan başka bir şey değildir.

Altı milyon Yahudiyi en vahşi şekilde Katleden Hitler Almanyası'nın sorumluluğunu Yahudilerin, Hitlerin Alman Devleti yerine kurulan Federal Almanya ve Alman Demokratik Devleti diplomatlarına ve vatandaşlarına yüklemeleri mümkün müdür? Nitekim böylesine mecnunca bir girişime tanık olmuyor, buna mukabil bu katliamı yapan Hitler döneminin sorumlularının Güney Amerika dahil dünyanın çeşitli yerlerinde ele geçirilerek İsrailde muhakeme edildiklerini biliyoruz.

Nazilerin Yahudilere uyguladığı imha programının düzenleyicilerinden Karl Adolf Eichmann'ın yakalanarak İsrail'e getirildiğini ve 11 Nisan 1961'de başlayan muhakemede ölüm cezasına çarptırılarak 31 Mayıs 1962 de asıldığını, hatırlıyoruz.

Öyle ise Türkiye Cumhuriyetine karşı ASALA'nın giriştiği terörist hücumların temelinde milletlerarası Terörizmin hesap, hedef ve parmağını aramak yanlış olmaz. Amaç gerçekten ASALA adının iddia ettiği gibi Ermenistanın kurtarılması olsaydı, Ermenistanın topraklarının büyük çoğunluğunun, bugün Türkiye'nin dışında ve Sovyetler Birliğinde sözde ayrı bir "Ermenistan Cumhuriyeti" sınırları içinde bulunduğu görmemezlikten gelinmezdi.

OYSA ne görüyoruz? ASALA bütün milletlerarası terörist örgütler gibi Sovyet para ve silahları ile beslenmekte ve bundan da önemlisi Marksist-Leninist bir Ermenistanın kurulması amacını açıkça ilan etmektedir.

Öyle ise ASALA'nın güttüğü asıl amaç; Doğu Anadolu topraklarının Türkiye Cumhuriyetinden koparılarak Sovyet Ermenistanına katılması, yani bir NATO Ülkesi olan Türkiye'ye Sovyetlerin açıkça tecavüzü —üçüncü Dünya Savaşı göze alınmadan mümkün olmadığına göre— Türkiyenin dolaylı bir şekilde, dünya kamuoyunda itibaren düşürülerek yalnızlığa itilmesinden sonra, bölünmesidir.

Bu basit gerçeği bir an önce Fransa gibi gaflet uykusu uyuyan Batılı dostlarımıza ve bütün dünya kamuoyuna açık seçik şekilde anlatmak için ne bekliyoruz?

VIII

Milletlerarası Terörizm'in ulusal egemenliğe dayalı Demokrasiler bakımından oluşturduğu tehlikeyi vurgulayan toplantılardan birinin

de Strasbourg'da Avrupa Konseyi bünyesi içinde, 12-14 Kasım 1980 tarihlerinde toplanan ve fakat, her nedense Türk kamuoyunda üzerinde yeterinde durulmayan "Avrupa'da Demokrasinin terörizme karşı korunması; Ödevler ve Sorunlar" konulu milletlerarası konferans olduğuna şüphe yoktur.

Konferansın Avrupa'daki Demokrasilerin Milletlerarası Terörizme karşı savunulmasına öncelik tanınmasının başlıca nedeni; o zaman yayınlanan bir raporda dünyada 1968-1979 döneminde cereyan eden tüm terörizm olaylarının % 38'inin Batı Avrupa ülkelerinde görülmesi, Varşova Paktı'na dahil ülkelere rastlayan terörizm oranının ise dünyadaki terörist olayların sadece % 0.4 olmasıdır.

1980 yılında dünyada 150 den fazla terörist grubunun varolduğu ve bunların Marksist-Leninist, Troçkist, Anarşist, Katolik, Protestan, Yahudi, Müslüman, Faşist, Milliyetçi ve Bölgeci (Bölücü) temellere dayandığı gerçeği üzerinde durulan Konferansta, bu terörist grupların her birinin mensuplarının genellikle birkaç yüz kişiyi aşmadığı ve geniş halk desteğinden yoksun oldukları vurgulanmış, terörist grupların güvenli meskenlere, sahte belgelere, propagandalarını yaymak için yazı ve baskı makinelerine ve her şeyden önce patlayıcı madde ile silahlara ve bunları kullanma bigisine muhtaç oldukları belirtilerek, bütün bu imkânların Özgürlükçü Demokrasilerde bile kolayca sağlanamamasından dolayı, bütün terörist grupların "Dış Yardım'a yöneldikleri ve dayandıkları ifade edilerek, çeşitli terörist gruplar arasında Milletlerarası işbirliğinin bir çok çarpıcı ve ilginç örnekleri verilmiştir.

Örneğin, 23 Mayıs 1980'de Amsterdam'da tutuklanan dört ETA Üyesi'nin Hollanda "Kızıl Mukavemet Cephesi" ile ilişkileri olduğu, bunların Filistin Halk Kurtuluş Cephesi tarafından dört ay Güney Yemen'de eğitim gördükten sonra Amsterdam'a geldikleri anlaşılmıştır.

Diğer taraftan ASALA diye bilinen Gizli Ermeni Kurtuluş Ordusu adlı terörist örgüt'ün birçok Filistin örgütleri ve Rum terörist grupları ile ilişkisi üzerinde durulmuştur.

Terörist Gruplar arasında sadece Milletlerarası değil, aynı zamanda Kıtalararası seviyede sürdürülen işbirliği ve karşılıklı yardımlaşmanın, istihbarat, sahte belge, eğitim, silah ve donatımın sağlanması barındırma ve ortak eylem gibi çeşitli alanları kapsadığı belirtilmiştir.

Sözü geçen konferansta üzerinde önemle durulan Milletlerarası Terörizm'in bir diğer yönü de; bazı ülkeler tarafından bir çok terörist örgüte sağlanan destek olmuştur. Nükleer Dünya'da birçok ülkenin Süper Devletlerle ittifak antlaşmalarına sahip olması, mahalli savaşların bile topyekûn patlamalara yolaçabileceği, bu riski göze almak istemeyen devletlerin ise daha uzun ve fakat, daha az tehlikeli olan "Siyasal Terörizm"i desteklemeyi tercih ettikleri görülmektedir.

Konferans'a sunulan bir bildiriye Sovyet Bloku'nun terörist hareketlere dolaysız veya dolaylı olarak yapılan birçok yardım ve desteğin başlıca kaynağı olduğu iddia edilmiş ve 1977 tarihli Sovyet Anayasası'nın 28. maddesinin Ulusal Kurtuluş Hareketlerini ve silahlı mücadelelerini açıkça desteklediği "Kurtuluş Hareketi"nden ne anlaşılması gerektiğinin yorumunun ise Sovyet Komünist Partisi lider ve yöneticilerinin yorumuna bağlı olduğu vurgulanmıştır.

Batı kamuoyunun terörizm konusundaki hassasiyeti karşısında Sovyetlerin bu bölgede terörizmi açıkça desteklemekten kaçındıkları ve bu görevi çok defa Sovyet Bloku'na mensup veya dost ülkelerin yüklendiğine değinilen bildiriye, örnek olarak bir bomba yerleştirmek isterken 1972'de ölen ve İtalyan Aşırı Sol Terörizmi'nin liderlerinden biri bulunan Feltrinelli'nin üzerinde bulunan sahte pasaportta Çekoslovakya'ya tam 22 giriş damgası bulunması olayı gösterilmiştir.

Konferans'ın dile getirdiği ve formüle ettiği egemen görüşler şöyle özetlenebilir; Siyasal Terörizm ve onun destekleyicileri ne milletlerarası sınırlara ne de ulusal egemenlik prensibine saygı göstermemektedirler. Terörizmin uluslararası nitelik kazanması ona karşı uluslararası bir mücadeleyi gerektirmekte, günümüzde "Kıtalararası" bir boyut kazanan Milletlerarası Terörizm ile savaşta sadece Batı Avrupa Ülkeleri arasında yapılacak bir "Bölgesel İşbirliği"ni yetersiz kılmakta, terörizm ile savaşan demokrasiler arasındaki işbirliğinin istihbarat, teknik bilgi ve taktik yöntemlerin değişimini ve suçluların iadesi antlaşmalarını içermesi gerektirdiği, oysa teröristlerin tehditlerine boyun eğen bazı demokrasilerin bir terörist eylem doğrudan doğruya kendilerine yönelmediği takdirde, çok defa yan çizmektedirler.

Nitekim bunun tipik bir örneğini Fransa'nın, Türkiye'ye karşı eylemlerde bulunan ASALA teröristlerine karşı bundan bir süre önce sergilediği gevşek ve sorumsuz tutumda görmedik mi?

IX

Son zamanlarda Milletlerarası Terörizm olaylarının artması oranında, Milletlerarası teröristlerin eğitimlerinden başlıca sorumlu kuruluşun FKÖ olduğu iddiası dünya kamuoyunda giderek yaygınlık kazanmaktadır.

Bu iddiaya göre, 1980-81 yıllarında Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Orta Doğu'da ki kamplarında bir ile dört ay arasında değişen eğitim kursu gören milletlerarası terörist sayısı 2250'ye ulaşmaktadır.

29 ülkeye mensup olan bu teröristlerin kıt'alara ve ülkelere göre genel dökümü ise şöyle yapılmaktadır:

Latin Amerika'nın, Arjantin, Brezilya-Şili-Uruguay, Nikaragua, Meksika ve El Salvador gibi ülkelerinden 500 kadar terörist; Avrupa'nın; Türkiye, İspanya, Batı Almanya, İtalya ve İrlanda gibi ülkelerinden 950 terörist; Asya'nın Pakistan, Bengladeş, İran, Ermenistan (Sovyet) Filipinler, Japonya ve Srilanka (Seylan) gibi çeşitli ülkelerinden takriben 450 kadar terörist ve nihayet Afrika'nın, Zimbabve, Nijer, Somali, Gahna, Nijerya, Tunus, Mısır, Togo ve Mali gibi çeşitli ülkelere 350 kadar terörist.

Diğer taraftan Filistin Kurtuluş Örgütü'nün belli başlı eğitim kamplarının ve 1981 dönemi süresince teröristleri barındıran başlıca merkezlerin, Suriye'de Başkent Şam yakınında Hamourya Lübnan'da, Damour, Baalbek, Chatilla, Bourge, Ash-Shimali ve Nahr alBaret ve Güney Yemen'de Halamek mevkilerinde bulunduğu iddia edilmektedir.

Bu kurslara katılan ve sayısı 20'ye yaklaşan milletlerarası terör örgütleri arasında, İtalyan Kızıl Tugaylar, İspanyol ETA, Federal Almanya'nın BAADER-MEINHOF, Japonya'nın, Japon Kızıl Ordusu, Kuzey İrlanda'nın İrlanda Cumhuriyet Ordusu (İRA) ve Türkiye ile İlgili Ermenistan Kurtuluşu Gizli Ordusu (ASALA) ile Türk Halk Kurtuluş Cephesi (THKC) gibi ünlü terörist örgütlere mensup kimselerin katıldıkları bildirilmektedir.

Nihayet, FKÖ'nün sözü geçen kamplarda eğitim yapmakla yetinmediği ve bu kamplara katılan milletlerarası terörist örgütlerine deniz aşırı eğitim imkânları da sağlayarak, 1980 yılı zarfında 50 kadar eğitimcisini Güney Amerika, Afrika ve Asya'nın çeşitli ülkelerine yolladığı ifade edilmektedir.

Aynı merkezin sadece eğitim hizmeti sağlamakla kalmadığı ve fakat özgür dünyanın barış ve güvenliğini tehdit eden bu milletler arası terörist örgütlerine başlıca silahları da sağladığı ve bunların çoğunun Sovyet yapısı olduğu vurgulanmaktadır. Nitekim Nikaragua'da Sovyet silahlarının bol miktarda bulunduğu ve bunların nasıl kullanılacağına Filistinli uzmanlar tarafından öğretildiği iddia edilmektedir.

Bununla birlikte, milletler arası teröristlerin sadece Doğu Bloğunun silahlarını kullandığı zannedilmemelidir. Başta Suudi Arabistan olmak üzere bazı Arap Devletlerinin Filistin Kurtuluş Hareketini desteklemek için sağladıkları Belçika ve Amerikan yapısı silahların da bazı milletler arası terörist örgütlerinin eline geçtiği ve bu suretle, bu yardımı yapan ülkelerin amaçlarının saptırıldığı iddia edilmektedir.

Bütün bu iddialara göre, Filistin Kurtuluş Örgütü milletler arası terörist örgütleri arasında bir koordinasyon ve işbirliği merkezini oluşturmakta ve eğitim ile silah sağlamak dışında sahte doküman, haber toplama, melce sağlama gibi ve başka hizmetler de yapmaktadır.

Mayıs 1981'de Şam'da yapılan Filistin Ulusal Konsey toplantısına, dünyanın birçok yerlerinden bazı yer altı örgütlerinin kalabalık delegeler yollaması, bu ve yukarıdaki iddialara delil gibi gösterilmektedir.

Filistin Kurtuluş Örgütü'nün 1970'lerin ikinci yarısından itibaren dünyanın çeşitli ülkelerine mensup 10.000 kadar terörist eğittiği ve bunun Sovyetlerin aşırı cömert yardım ve katkıları ile mümkün olduğu iddia edilmektedir.

Dünya kamuoyunun çeşitli ajans haberlerinde ve yayın organlarında yer alan bütün bu iddialar doğru ise; günümüzde bir "Sosyalist Enternasyonal" yanında ve dışında bir de "Terörist Enternasyonal" den bahsetmek hiç de yanlış olmaz.

X

Bundan bir süre önce bazı gazetelerimizde çıkan bir haberdan, Hükümetimizin Filistin Kurtuluş Örgütü'nden, Türkiye'ye karşı ey-

lem yapacak gerillaların bundan böyle eğitilmemelerinin talep edileceğini öğreniyoruz.

Bugüne kadar ne teyid ne de tekzip edilmediği için bu haberin doğruluk derecesini bilemiyor ve fakat geçmiş yıllardan bugüne kadar çeşitli yayın organlarında çıkan birçok haberin, sözü geçen örgütün Türkiye dahil dünyanın çeşitli taraflarında terörizmi eğitim, silah ikmali, sahte döküman, mali destek, istihbarat toplama, barınak sağlama ve birçok bakımlardan desteklediği keyfiyetini vurguladığını hatırlıyoruz.

Nitekim Mayıs 1972'de bir Hükümet sözcümüz Suriye'de eğitim görmekten dönen 14 Türk teröristinin tutuklandığını haber verirken, 11 Haziran 1977 tarihli The Daily Telegraph gazetesi 20 Türk tedhişçisinin FKÖ Kamplarında eğitim görmek için Haziran 1977 başında Lübnan'a vardıklarını yazıyordu. Yine aynı gazetenin 23 Haziran 1980 tarihli bir haberinden Şam'ın Güneyindeki Hamorya Kampında terörist eğitimi görmek için katılan çeşitli tedhişçi arasında 130 kadar Ermeninin de yer aldığını öğreniyoruz.

Diğer taraftan FKÖ'nün sıkı ilişkiler sürdürdüğü çeşitli milletterarası tedhişçi örgütler arasında "Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu" ile kısaca, "ASALA" diye bilinen Ermenistanın Kurtuluşu için Ermeni Gizli Ordusu'nun yer aldığı hususu çeşitli vesilelerle ortaya atılan yaygın bir iddiadır.

Nitekim adı iki uçak kaçırma olayına karışan Filistinli Leyla Halit, 26 Mayıs 1971 tarihli Hürriyette yayınlanan bir mülâkatında, mensubu olduğu örgütün, Türk gençlerini şehir Gerilla savaşında, adam, uçak kaçırma ve diğer konularda eğitmek için, Türkiye'ye personel yolladığını beyan etmiş, 23 Mayıs 1971'de Türk Halk Kurtuluş Ordusu mensupları tarafından kaçırılan ve öldürülen İsrail'in İstanbul Başkonsolosu dolayısı ile, El Fetih Örgütü bölgede Amerikan Emperyalizmine ve onun ajanlarına karşı savaş veren bu gibi örgütlerle dayanışma içinde bulunduğunu açıklamıştır.

24 Mayıs 1972'de Türkiyede yapılan bir açıklamada, Türkiye Cumhuriyetini ve ulusal birliğini tahrip etmek ve Marksist-Leninist çıkarlara hizmet etmek için eğitilen 14 Türk Teröristinin Suriye sınırlarına yakın kara sularımızda bir tekne içinde yakalandıkları bildirilmiştir.

Diğer taraftan dünya kamu oyunda yeralan haberlerden Türk terörist Faik Hasan Bulutun Lübnan'daki Nahar al-Bard Kampında 21 Şubat 1973 de İsraililerin eline geçtiğini ve ayrıca 15 Mart 1973'-de İsrail'in giriştiği Harekât esnasında Filistin Kuruluş Örgütü'ne ait iki kampta bulunan 9 Türk teröristinin öldürüldüğünü öğreniyoruz.

Bunun gibi bir haber ajansımızın (THA) 30 Mayıs 1973 günkü bir haberinde Güney Lübnan'da cereyan eden savaşta 18 Türk'ün öldürüldüğü ve 5'inin gömülmek üzere Türkiye'ye yollandıkları bildirilmektedir.

Nihayet Mayıs 1979'da İstanbul'daki Amerikan ve İsrail Başkonsoloslarının kaçırılması girişiminin ortaya çıkarıldığını ve bu arada Türk Halk Kurtuluş Ordusu teröristlerinden ikisinin öldürüldüğünü, ikisinin de yaralandığını hatırlıyoruz.

Bunun gibi 2 Ocak 1980 de katledilen İstanbul El Al Hava Yolları Yeşilköy Müdürünün Türk Halk Kurtuluş Ordusunun bir kolu olan Marksist Silahlı Propaganda Birliği (MSPB) tarafından öldürüldüğü bilinmektedir.

Öte yandan dünyanın en etkin terörist örgütlerinden biri olan ve esas merkezi ile liderleri etrafındakiesrar perdesi henüz tamamen çözülmemiş bulunan Ermenistanın Kurtuluşu için Gizli Ermeni Ordusu-The Armenian Secret Army For The Liberation of Armenia (ASALA) nın liderlerinin Marsist oldukları ve üyelerinin çoğunluğunun A.B.D. de ve Lübnan'da yaşayan orta sınıfa mensup Ermenilerden oluştuğu bilinmektedir.

ABD. nin "The Los Angeles Times" gazetesinin iddiasına göre, ASALA Filistin Kurtuluş Örgütünün "Halk Filistin Kurtuluş Partisi" kanadı ile sıkı ilişkiler sürdürmekte ve eğitim, silah ikmali ve yayın bakımından bu örgütten yardım görmektedir. Yine aynı iddiaya göre: ASALA'nın faaliyetleri, 200.000 kadar Ermeninin yaşadığı Lübnan'da yoğunluk kazanmaktadır.